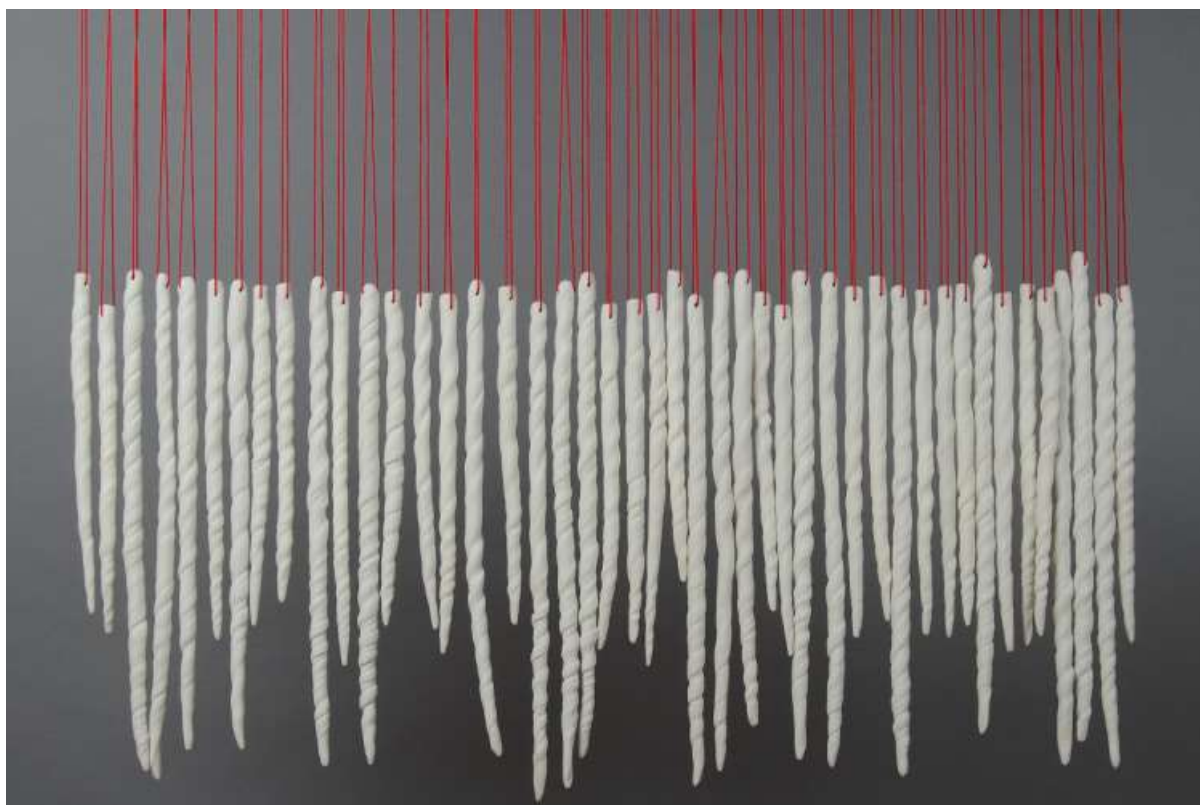

“De fils i porcellanes” de Mia LlauderObres inspirades en **textos** del llibre *Passamaneria* de **Pruden Panadès**

Del 13 de juny de 2021 al 9 de gener de 2022. Sala del procés tèxtil

Mia Llauder és ceramista formada a Barcelona (Escola Massana i Escola la Llotja). En la darrera dècada ha exposat a museus, galeries i centres d'art de moltes ciutats europees. En la majoria de les seves obres combina delicades peces de porcellana amb tèxtil (fil, blonda, cinta de setí, tul, vellut) i altres materials, tot en blanc i vermell.

Pruden Panadès va estudiar Història de l'art i va treballar alguns anys com a docent. Des dels anys vuitanta es dedica a la gestió cultural, dirigint el Centre Cultural de Granollers. La seva primera novel·la va ser *Cosins de Tarzan*. La segona va ser *Passamaneria* i també ha escrit dos contes infantils: *Errata* i *El pot*. La seva obra més recent és *Corró d'Amunt*: quadern de notes, on descriu aquest petit nucli de Les Franqueses del Vallès. També col·labora en la revista *Vallesos* i a nivol.com.

El recorregut

Les set obres que podeu veure a la mostra "De fils i porcellanes" estan inspirades en alguns dels textos del llibre *Passamaneria*.

A continuació els reproduïm per que pugueu fer el recorregut per la sala del procés tèxtil, contemplant les peces i llegint cada text triat per Mia Llauder en el seu procés de creació:

1

Després de les tiges (text 39)

Goma elàstica i porcellana. 1280° C

Després de les tiges, dels draps més vells se'n faria paper. I era en aquella superfície fèrtil per la immundícia que, de vegades, es feien trobadisses les paraules per explicar el món.

Com si fos el primer dia.

C. SALMERÓN, 25
08222 TERRASSA
(BARCELONA)

T. 937 315 202
info@cdmt.cat
www.cdmt.cat

2

Tibes un cap (text 7)

Fil de cotó i porcellana. 1280° C

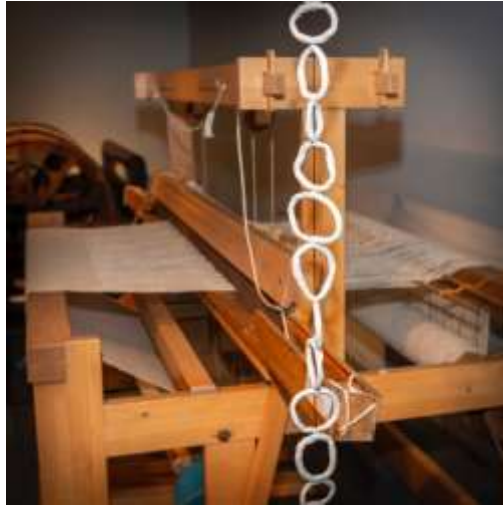
Tria el fil i hi fas un tall sec amb el bec, et cal una basta no poc ni molt llarga, sense ble.

Tibes un cap, hi fas un nus amb Un dit, acluques l'ull, i l'altre cap cap endins del forat xic. Ha d'entrar dret com un camell d'aquells de l'antigor.

Amb això i un didal de metall, gosa començar el teu aixovar.

C. SALMERÓN, 25
08222 TERRASSA
(BARCELONA)

T. 937 315 202
info@cdmt.cat
www.cdmt.cat

3

Tan no res (text 1)

Fil de cotó i porcellana. 1280° C

Mala peça a la boca. Paraules sense vernís, mala tria començar pels descosits. Difícil fer rimar els sargits o lloar l'apoteosi del boixet i els seu soroll d'aigua.

L'aigua és música sense numerar.

Començar pel revers i aturar-se en el que no es veu, sense nusos, tan no res, tan poca cosa que no té ni nom, només el pes invisible de l'obvietat.

Aventurat anar pel món amb un cabàs fet d'espart o de medul·la d'innocència. Llenca antiga de mal dir amb un tascó a la veu o una pedra entre les dents. Com un assaig per parlar net damunt dels oratges de cartó o les tempestes de fireta.

Drecera estranya entre el mar i el vesc.

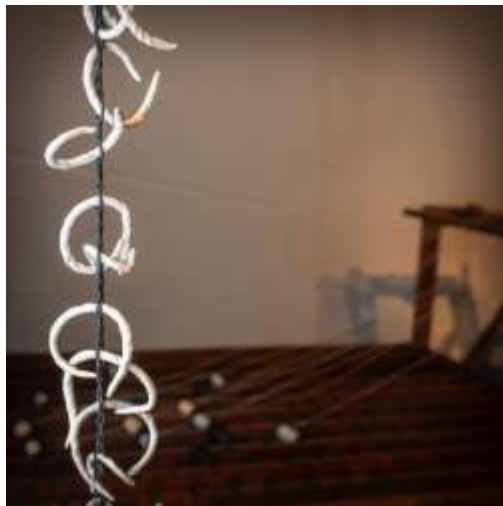
4

Es fan repunts amb fil d'acer (text 35)

Acer, tul, fil, blonda i porcellana. 1280° C

- Es fan plantilles a mida amb paper de vidre.
- S'apedacen males conciències (demaneu-ne pressupost).
- Es retoquen màscares.
- Es canvien cremalleres per forrellats.
- S'arrenquen galons.
- Es decoren tots els botons.
- Es broden escuts a la pell.
- S'estrenyen nusos (de corbata).
- Es fan blondes de filferro.
- Es cusen -per encàrrec- punxes al coixí.
- Es reciclen jerses de guerra.
- Es fan fundes de míssil.
- Es teixeix roba interior d'espart.
- Es fan repunts amb fil d'acer.
- Es reblen bragues.
- Es regiren abrics i es fan canvis de jaqueta.

I com a obsequi de la casa: un parell d'ous de sargir, passats per aigua de baladre.

5

Sense trencar-se (text 18)

Goma elàstica i porcellana. 1280° C

Ignorava que un dia hauria de descobrir la qualitat elàstica de l'amor. Que aquella pulsó podia prendre formes planes o tubulars, però que sempre s'estenia sense trencar-se, suportant fins i tot amors inesperats.

Veí de la flexibilitat del muscle, l'amor era fet de la discreta efectivitat del tendrum i les seves fibres refinades.

Els nens carregaven el do de calibrar-se, sense aparells, la qualitat que els quedava registrada, amb més o menys fortuna, en l'esguard. Per sempre.

6

Dels fils de color (text 15)

Fil de cotó i porcellana. 1280° C

No tindrà pas fil del color aquell dels albercocs primerencs, ataronjat com de celístia o que recordi a Mart, aquell cap d'agulla rogenic clavat en la nit?

També em cal un rodet de blau turquesa però suau, com aquell que es fon en el verd de l'atzavara mirada de prop i sense presses. Sempre dubto amb aquest color.

Potser ja li han arribat els verds? El d'acàcia tendra, el de la molsa dins l'aigua o el que taca soques i pedres? Tots lliguen amb el verd xiprer, però d'aquest ja en tinc.

Em deixaria mirar si, entre els grisos, hi ha aquell gris de boira i fum, clar i espès alhora? Potser trobi el que busco de fa temps, el color de planxa de plom aquosa que es desfà, com li passa a la muntanya de darrere de casa quan plouen llevants. El blanc i el gris dels núvols es barallen de broma i el verd sempre en surt afavorit.

És llavors que voldria brodar el cel damunt de paper de seda.

Perdoni si li remeno els calaixos dels fils de color terra o tabac i els barrejo amb els dels colors de l'albergínia i el lilà. De seguida busco la troca de safrà o m'impaciento per trobar un altre vermell, el del gerani rabiós i resplendent de tan estimat.

Abans de marxar, em deixaria fer una ullada als grocs? Taronja, rovell, mostassa..., i amb un cop d'ull descobrir, entre els més lassos, el dels blats a punt de sega o tots els de la mel.

Tornaré un altre dia per aturar-me en els blancs perquè són fràgils i demanen temps. No sé si tindrè prou traça per distingir aquell blanc, el que juga a confondre's amb el rosa i que només creix dins el cor de les ametlles.

Miraré, de passada, si li queda negre d'aquell lluminós, el de les ombres.

7

Blanc del forat (text 28)

Tul i porcellana. 1280°C

El senyor president alça la barbata, es revifa i sempre rebufa quan puja al pis de més amunt, allà on s'acaba l'escala, és a dir, el pis de dalt de tot, per damunt de tothom.

Avui, però, ha d'anar encara més amunt del final del darrer botó de l'ascensor. Volarà ben ràpid, a la velocitat de la llum. L'espera gent pentinada, puntual i jovial eternament, com ell que ja és senyor president.

Fa cua com tothom, impacient i una mica estrany enmig de la gentada. Espera, aguanta, segueix les instruccions, fins i tot la de treure's les sabates i quedar-se en mitjons, amb enuig.

Percep dues dotzenes d'ulls fitant, alhora, un dels seus peus, no sap quin. Abaixa la mirada que queda travada en reconèixer el dit gros del seu peu esquerre que emergeix blanc del forat rodó del seu mitjó negre.

El senyor president.